

Slik hendte det.

3. SP.

I alle disse årene siden 1945 har ryktene om tyskernes grusomheter og forfølgelser av "de gode nordmenn" summet om ørene på oss NS-folk. Selv levde vi egentlig i en slags uskyldighetstilstand fordi bl.a. "parolen" fra England til dem lød slik: "Snakk ikke med norske NS-folk", så de færreste av oss visste noe om hva som kunne hende en hvis man brøt Haag-konvensjonens internasjonale lover om et folks oppførsel overfor en okkupasjonsmakt. Dette simpelthen fordi vi selv holdt disse lover og derfor ikke kom i alle de vanskelige og sinnsvake situasjoner som så mange andre, ikke minst de unge, kom opp i. Det mest avgjørende for deres oppførsel med sabotasje, likvidasjoner osv. overfor tyskerne skrev seg nok fra de ordre som lød gjennom "stemmen fra London", og de ille-gale aviser fra samme opphav.

De første årene var det ikke så ille, men så satte det inn med kraft. Som motvekt minnes jeg tyskernes øverstkommanderende, general von Falckenhorst, hans stadige appeller i dagens forskjellige aviser med uthevet trykk, hvor det sto: "Nordmenn, særlig alle dere unge, som lar dere bruke til alle slags ulovlige aksjoner overfor den tyske okkupasjonsmakt, slutt med det, hold dere i ro, for ellers kommer dere uvilkårlig under krigers strenge lover med fengsling og motaksjoner".

Så litt om det som hendte blant vårefolk etter okkupasjonen. Der hadde vi i 5 lange krigsår sammen med Quisling forsøkt å nolde hjulene i gang, slik at vårt folk måtte kunne klare seg best mulig på alle områder. Vi kunne jo bl.a. slettes ikke brødfø oss selv, men fordi vi altså hadde holdt oss til de gjeldende internasjonale lover under en okkupasjon, oppnådde Quisling å skaffe tilstrekkelig korn fra Tyskland til at vi kunne klare oss.

En av de mange andre ting som også var meget viktig var å sørge for at alle viktige stillinger innenfor stat og kommune og rettsapparatet ble besatt med nordmenn, som da trådte inn etter dem som saboterte og gikk fra sitt arbeide og sitt ansvar. Poenget for oss med dette var ikke bare å unngå kaos, men som et viktig ledd i hvordan vi skulle klare igjen å bli et selvstendig samfunn, styrt av nordmenn etter verdenskrigens slutt.

Alle som tidligere har kjent og i dag kjenner Nasjonal Samlings program, som allerede i 1933 ble konstituert og nedskrevet, utarbeidet etter et råd sammen med Quisling viser jo også tydelig de selvstendige meninger om et

✓ sosialt rettferdig samfunn, hva vi egentlig sto for og alltid har stått for.

Sjelden har vel så mange uskyldige mennesker i en fredstid blitt puttet inn i fengsler og konsentrasjonsleirer, pint, torturert og skutt som blant oss nordmenn som fulgte Quisling. (U)vilkarlig fristes man til å spørre seg selv med de gamle ord: "For hvilken av mine gode gjerninger skal jeg straffes i dag?" Det ser ut som om ordene med sin dype mening om "orden, rettferd og fred" og det som Quisling så ofte sa: "Det gjelder å forstå sin tid og å ville det gode", virket med motsatt fortegn ved disse straffedommer. ✓ Ja, dette taler jo for seg selv i en ond verden.

Jeg vil gjerne slutte denne lille artikkel med å gi et eksempel på hvordan et helt hederlig og idealistisk menneske, som ikke gjorde en flue fortredd under okkupasjonen, men tvert imot søkte å hjelpe gamle kamerater og tidligere medarbeidere som hadde en annen mening, ut av vanskelige situasjoner. (X) Vedkommende var min egen mann. Han bodde i en liten bygd utenfor en av våre (X) byer, og hadde ikke hatt noe utestående med et eneste menneske der under hele okkupasjonen. Til sin store forundring ble han (X) hentet som eneste passasjer i en stor buss, pyntet med løvverk, etter at selvfølgelig han selv og hele hans hus (X) var blitt besøkt etter våpen, hvorav der ikke fantes noe. Idet han av flere uniformerte menn med stengun ble kommandert ut av sitt hjem og inn i bussen, fikk han til sin forundring se at en stor flokk av "gode naboer og sådant mere" hadde samlet seg med jubelrop omkring denne hendelse. Ankommet til torvet i ~~små~~ byen hørte han enda mere forundret tilrop med skjellsord fra en stor menneskemengde, og idet han gikk ut av bussen prøvet de å spytte på ham, men spyttet traff en av hjemmefrontvaktene i stedet. Deretter ble han skjovet inn i funkslet så fort som en utskutt kanon. -

Etter en tid å ha sittet inne i byens fengsel ble han overført til en konsentrasjonsleir litt utenfor byen, og puttet inn i en celle som opprinnelig var beregnet på 2 personer, og hvor det nå var en 7-8 fanger som ble trent sammen. Den ene av hans "medpassasjerer" var en yngre frivillig soldat fra Østfronten, som på sine ben hadde vandret hele den lange veien fra Finland til Nord-Norge, og i kulden og våten hadde pådradd seg det som vi i gamle dager kalte for "galloperende tæring". Han døde kort tid etter. Sølvsagt ble det ikke tatt noe hensyn til den smittefare han bragte med seg, og min mann var dessverre den som ble smittet av sykdommen, - han fikk nemlig tuberkuløs pleuritt, og ble da lagt på ene-celle i høy feber. Han svevet i livsfare, men det var ikke tale om å få lov til å komme inn på noe sykehus. Det eneste som skjedde var at en kald og likegyldig lege så inn til ham engang imellom, og den eneste næring han mottok var den vanlige halvratne silden som der ble brukt til alle fangene. Han fortalte selv at den som

(X) ble behandlet.
(X) Sørlandsbyer
(XXX) med
fredsutbruddet

Hmm?

reddet hans liv var konen til en av vaktene, som i all hemmelighet ga ham litt skummet melk, ~~og som~~ Ved et under kom han seg. Heldigvis innkapslet også tuberkulosen seg, og ~~da~~ han fikk leve i mange, mange år etterpå i frihet, (og døde først for ca. 6 år siden), etter en dom på ca. 5-6 år, som etter ^{Ved} et amnesti da noen år var gått, ble nedsatt til ca. halvparten. Men til tross for alt dette onde som hendte ham var han like glad i sitt fedreland, uten hat og bitterhet, og med den samme gode samvittighetspakt med Gud, som vi i grunnen alle hadde og fremdeles har.

~~K.O.N.~~
Dorothea .

(fru Normann)

⊗ slapp han ut av fengselet.

~~dyere Kjell. I~~

~~Vennligst kontakt meg så snart du har lest gjennom dette.~~

~~Umskyld rittelene~~

~~Hilsen fra~~

~~"sekretær" Lonja~~

~~19/5-82.~~

~~Hils Lillian fra oss begge~~